

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

14. Auaritia[m] esse caussam parricidioru[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Hanc ob causam testatur Suidas, Aristippum Socraticum, nescio quò nauigaturum, seruulo de pecuniarum, quas ferebat onere conquerenti dixisse, vt eas abijceret. Postea easdem ipse in mare abiecit, cum propter illas sibi à sceleratis nautis periculum instare videret. *Harum interitus, mea salus erit*, inquebat. Quam Philosophiam multi nolunt imitari. Malunt enim ipsi perire, quàm suas opes. Et pereunt plurimi, dum aurum secum, tamquam hostem suum, ferunt, alliciuntque prædâ prædones, dum interea cantat coram latrone vacuus viator. *Age*, inquit aureum illud os, tibi ostendam, quo pacto cupiditas te odio habet, & te relinquit. *Quo pacto contra te enses acuit, quot barathra effodit, quot struit laqueos, quot parat precipitia, vt hoc saltem pacto ardorem extinguas. Vnde autem hac cognosci possunt? Ex itineribus, bellis, mari, iudicijs. Siquidem & pelagus sanguine sæpenumero impleuit; & iudicium enses iniuste nonnumquam cruentauit; & latrones, qui noctu vias obsident, declinante die armat. Ipsa vt natura ignoraretur persuasit. Ipsa patricidas & matricidas effecit. Ipsa omnia vitia mala induxit. Quare radicem malorum Paulus eam appellat. Quam naturæ omnis oblitam crudelitatem*

XIV.

S. Chrysostr.
hom. 23. in h
ad Cor.S. Asterius
hom. de auaritia.

S. Asterius his verbis delineat. *Hinc video filium capiti genitoris imminentem, & absq; vlla vel veneranda canitie, vel authoritatis patria reuerentia, longiorem senis vitam indignantem. Cum enim copiam omnem domi largiter suppetere videt, cuius dominium penes ipsum non sit, eoq; potiri ipse cupit, & sui quoque juris fieri, gravis illi patria auctoritas ac potestas. Et initio quidem intra silentium sese continet, atq; reconditum morbum habet. Aucta dein paulatim cupiditate, & animo tumente, repente malum prorumpit, non aliter quàm è fistulis & canaliculis aqua vis. Tum ille misero seni prorsus intolerabilis, viuumq; tantum non effert ac valentem. Si equum agiliter conscendit, miratur & adstupet. Si largius & bene sanus cibum sumit, fert agrè, secumq; murmurat. Si famulos ad opera & ministeria manè excitat, vigilantiam bonamq; valetudinem senis gemit ac dolet. Quòd si aliquod cimelium alicui donauerit, aut seruum manu miserit, tum nullius homo pretij ac delirus audit: tum quasi viuendi regulam ac præscriptum transgressus, alieniq; prodigus ac profusus, conuitijs atq; probris omnibus proscinditur; longioris hęc vitæ, & spiritus non statim emissi reus. Tui isti, scelerata auaritia, fructus, Tuo impulsu & incentiuo filius parenti inimicitias denunciat.*

Valerian.
hom. 20.

nunciat. Tu complex terram latronibus, & homicidis, mare piratis, vrbes turbis atq; tumultibus, forum atque tribunal falsis testibus, sycophantis, proditoribus, aduocatis & iudicibus, eò propendentibus, quò tu pertraxeris. Avaritia mater inæqualitatis, immisericors, inhumana, crudelis. Hæc Asterius de cupiditate per opes accensa, quæ, teste Valeriano, in filio Parricidali animo aut patris vitam increpat, aut matris mortem expectat. Tueatur illum forè ab hoc crimine causa debita hereditatis. Verum est. Sed quamquam legitimus hæres sit, non tamen sine cupiditatis vitio successionis vota componit. Vellet deniq; unicus esse, si posset. Modo de patris morte cogitat, modo de fratris vita suspirat. Non est hoc sine grandi scelere impietatis. Nam quisquis hominum parentina mortis expectatione animam pascit, parricidali crimine in hereditate succedit. In quo loco cupiditatis impulsu nutriuntur inter coheredes odia.

XV.

Exempla sunt innumera, etiam fratrum inter se agentium, quod egerunt, inter se Eteocles & Polynices Oedipi Thebanorum regis filij, qui defuncto parente, de hereditate & ditione dissidentes, contractis utrimq; copijs, ambo se mutuis vulneribus interfecerunt. Eandem causam habuit Romulus, sed prætexuit, cum Remum occideret. Eandem in sacris historijs Ioram rex Iudææ, qui suam Athalia vxoris fratres interfecit. Eandem, ut tradit Volaterranus, habuit Aristobulus rex & ipse Iudææ, ut Antigonum fratrem, quem prius regni confortem fecerat, falsò insinulatum perimi iuberet. Compertum est, inquit Diodorus, Osiridem Egypto iuste regnantem a Typhone fratre impio ac nefario interemptum. Quem in sex & viginti partes dissectum cuiuslibet eorum, qui tanti sceleris participes fuerant, partem dedit, ut ipsos defensores custodesset, regni fidos haberet. Polyphontes rex fratri necem intulit, quòd ab eo insidias & mortem sibi parari intellexisset. Herodotus alijq; scribunt, Cambyfi Persarum regi visum esse per quietem, venisse sibi nuncium, qui diceret, Mergidem fratrem solo sedere regio. Qua ille visione consternatus, Perexaspem Persam ad eum interimendum misit. Mamertes cum Sisaphonis Corinthij fratris sui filios regnandi libidine permisset, ab ipso Sisaphone membratim laceratus est. Rhesus Maximi & Ameriæ filius fratrem Simulum in venatione vita priuauit. Sallustius quoq; affirmat Iugurtham Manastabolis filium nequam fratres

Hel. lib. 4. c. 3.

fratres